

Medeniyet Ve Teslimiyet

– safdeha · 12 Şubat 2018

Herkes fıtratına uygun görevini yapıyor, çok çalışıyor. Özellikle İslam düşmanları! İslam'ın ne kadar değer verdiği kişi, obje varsa, evliya, mabet, mukaddesatımız gibi yermeye, tersini söylemeye ve yok etmeye çabılıyor. Verilmek istenen neyse, hani okumamış, İslam'ı bilmeyen kim varsa, "Acaba doğru mu?" diyor ilk önce. Sonraları vesveseyle geçirdiği anlardan sonra işin doğrusunu öğrenmeye gayret etmediği süreç sonunda, "Herhalde doğrudur!" deyip, en kolay yol olan tembelliği seçerek, İslam dışı bu söylemi yapmaya başlıyor. Ne acınası durumdur bu... Böylece, İslam'dan başka bir din ortaya çıkıyor. Hurafelerin, bidatların, tılsımların sardığı ve sapık geleneklerin alışkanlık haline geldiği bir çevrede yaşamaya mahkum oluyoruz.

Adam Allah'a tövbe ediyorken, Allah kelimesi geçiyor diye havaya bakıyor. Sanki Allah havadaymış gibi... Allah mekandan münezzehe olduğuna göre, bu kişi başka tanrıdan tövbe istiyor, şirke giriyor. Adam kötü bir şey olduğunda, elini bir yere vurarak, şeytan kulağına diyor. Zaten onu yaptıran şeytan! Ne diye vurup duruyorsun, besmele çek yeter, eğer hiç bir şey bilmiyorsan. Buna benzer neler, neler...

İslam düşmanları, "Kıl beşi kurtar başı!" diyerek, namaz kıl, sonra ne yaparsan yap diyor. Yalnızca namazın Allah'ın rahmetine gitmek için yeterli olacağını savunuyorlar. Ya Hu Allah ile pazarlık mı yaptın, nereden çıktı bu tür vaatler. Sen nereden biliyorsun ki! Namaz elbette olmazsa olmaz ibadettir ve namaz yalnızca bir evin kapısı gibidir. Namaz kılan kişinin namazının kabul olması için, o namazı yalnızca kendisinin bizzat Allah'ı düşündüğü ve hissettiği hava ile eda etmesiyle mümkündür. Yani o evin kapısını açacak kilidinin bu olması gereklidir, Allah'a tam manasıyla itaat etmek. İnsan namaz kılmadığı an diliminde, neyle uğraşıyorsa, ne günah işliyorsa, ne dünyalık aklındaysa, namaz kıldığında onunla rükuya varır, secdeye başını koyar. Namaz kılma esnasında, Allah'a varırken, her nefesimizde aldığımız ve huzur veren saf oksijen gibi bir havanın çekilebilmesi için, hayatımızın her anı Allah aşkı ve rızasıyla geçmelidir... Her namaz anı bu yüzden, yaşadığımız hayatı nasıl geçirdiğimiz konusunda bir sınav anıdır. Ne yaşadığımız, hangi eksende olduğumuzu ibadetimiz belli ederek, gösterir. Eğer yalnızca Allah'ın huzurundaymış gibi namaz kılabilirsek o namazdır safı olandır, sınavımızın notu yüksektir. Hangimiz bunu yapıyoruz ki... Namaz bitiyor, günah başlıyor... Gıybet, dedikodu, iftira, yalan söyleme, birbirimizi kandırma... Yani ahlaki döngü sıfırın altına iniyor. İşin en kötü tarafı ise, ne yaparsak doğruyu yapıyoruz düşüncesinin ortaya çıktığı iç rahatlığı oluyor. Diyoruz ki, namazda dua ediyoruz ama niçin kabul olmuyor, nasıl böyle yaşamakla olsun ki... Diyoruz ki, ben has Müslümanım, haydi ordan...

Diyoruz ki, sadaka, zekat veriyorum, kardeşim o verdiği paraları helal yoldan mı kazandın ki? Haksız yere bir ihale alman, sonradan çok para edecek bir toprağı almaya sebep olacak torpilli haberi alman, haksız yere bir makamı işgal edip ona göre maaş alman bile, o paranın helal olmadığına delildir. Sen dürüstçe çalıştığını, kazandığını iddia edeceksin bir de... Hatta o parayla umreye, hacca gideceksin.

Hatta o haram parayı çoluğuna çocuğuna yedireceksin. Sadaka ve zekat ancak, helal yoldan kazanılan, Allah'tan, hesap gününden korkularak kazanılan parayla verilir. Böyle haram parayla cami bile yapılamaz. Kur'an diyor ki, "Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar ederler. İşte hidayet üzere oldukları umulanlar bunlardır." (Tevbe 18)

Neden böyle negatif düşünüyorum, çünkü Kur'anı okumuyoruz, İslam ne emreder, neden sakındırır öğrenmiyoruz... Kulaktan duyma, yalan yanlış ve nefsimize hoş gelen bir öğrenme ile Allah'ın kabul etmediği yeni bir dindarlık sistemi tesis ediyoruz. İslamdan başka bir din yaşanılır oluyor o zaman, Allah korusun. Bir lider, kurtarıcı, şeyh arıyoruz. Onlar Allah yolunda olacaklar, biz her fındığı kıracağız ve sonra onlar şefaatçi olacak bize... Yok öyle yağma, Sen Allah'tan akıllımsın, Haşa....

Adamın biri çıkıyor, falanca partinin başkanının seyyid olduğunu, kendisinin de Mehdi olduğunu söylüyor. Eğer sen İslamı öğrenmezsen, boş bırakırsan meydanı, adamda der. Böyle maskaralar dolaşır etrafımızda. O adam seyyid de olur, saygı da görür. İslami değerler kolayca sömürülür. Adam yatıyor kalkıyor, afişte kadınlarla dans ediyor, kadınları şehvet için görüntülerini pazarlıyor... Sonra ben Mehdiyim diyor. Ne kahredici bir durum. Mehdilik var ya da yok tartışması içinde olmak istemiyorum. O da Kur'anda geçmiyor ya, Mehdilik bize yahudilik ve hristiyanlık dininden aktarılmış, bu inançtan kurtulmamız da gerekiyor... Ama en azından bu yanlış kutsal olmuş halk arasında... O kutsallığı maskaralar kullanıyor ya... Kardeşim, seni senin amelinden başkası kurtaramayacak bir güne doğru hızla gidiyorsun. Bu yanlış öğretilerden, bu cehaletten kurtul bir an önce!

Ey Müslüman, kimden korkuyorsan, onu kaybetmemek için o ne derse yaparsın, ona kul olursun. Yaşadığınız hayata bakın kimden korkuyorsunuz? Lütfen düşünün... Eğer "Ben ölmek istemiyorum, bu dünya da sonsuza kadar yaşamak istiyorum. bu dünyanın keyfini sürmek istiyorum..." diyorsanız! Siz, Allah'a kavuşmak değil, Allah aşkıyla değil, Allah inancından başka her şeye meyletmişsiniz demektir. Lütfen bir dakika olsun düşünün! Kimin için yaşamak ve kimi kaybetmekten korkarak, kiminle nefes alıp paylaşmak istiyorsanız onun için yaşayın! en azından bilinçli bir şekilde... Arada derede kalmayın. Allah düşmanıysanız, sizi düşman bilelim. Eğer Allah dostuysanız da sizinle yaşamaya can atalım.

Eğer biz değerlerimizi öğrenir, onun için yaşar ve mücadele edersek, Allah yolunda samimi nefer olursak, biz medeniyeti yakalamışız demektir. Bu dünyadaki huzurda, medeniyette, refahta Allah'a dayanmakla, onun aşkıyla olur ancak... Allah'ın olmadığı her yaşananın içinde acı ve ızdırap vardır yalnızca, inanın! Siz Allah'a güvendiğinizde, yaşadığınız dünyayı cennete çevirirsiniz de! Ne yiyorsanız, ne içiyorsanız, nasıl nefes alıyorsunuz, kiminle paylaşıyorsunuz, nerede yürüyor ve seyahat ediyorsanız, ne okuyor ve onu tatbik ediyorsanız... Hepsinde Allah rızası olmalıdır, besmeleyle başlanıp, elhamdülillah ile biten bir tercih... İçindeki zehri alınmış, acısı ve sancısı yok edilmiş... İşte medeniyet ve teslimiyet budur!

Saffet KURAMAZ